

Menestys kotona

Derek Prince – Opetuskirje 1 / 2007

Menestys on länsimaisen sivilisaation määritelmä. Ympäristön ja kasvatuksen johdosta meitä jatkuvasti haastetaan etsimään menestystä kaikessa, mitä teemme – ammatissa, urheilussa, politiikassa ja henkilökohtaisessa elämässä. Se ohittaa kaiken. Kuitenkin, menestys, Jumalan silmissä mitataan täysin erilaisella mittarilla kuin omamme. Jumala toi tämän esiin henkilökohtaisella tavalla kodissani. Kuulin erään kollegan, Herran palvelijan, määrittelevän asiantuntijan henkilöksi, joka matkustaa maailman eri kolkissa mukanaan matkalaukku. Koska minä matkustin jatkuvasti, ja usein mukana oli matkalaukku, olin tuon määritelmän mukaan ”asiantuntija”.

Kuitenkin eräänä päivänä miettiessäni tätä asiaa Herra puhui henkeeni seuraavasti: ”Sinä voit matkustaa kaikkialla maailmassa matkalaukkuinesi ja houkutella tuhansittain ihmisiä kuuntelemaan ja saarnasi lopuksi saapumaan alttarin eteen, mutta jos kotisi ei ole järjestyksessä - sinä olet Minun silmissäni epäonnistuja.”

Koska minulla oli suuri halu menestyä Herran silmissä, otin edellä mainitun asian sydämelleni. Seurauksena minulle avautui uusi ymmärrys kotielämästä ja vanhempien vastuusta.

”Kirjoitan teille, isät”

Johanneksen evankeliumissa 1:23 apostoli sanoo: ”Kirjoitan teille, isät...” Antakaa minun tehdä samoin. Antakaa minun puhua täysin suoraan teille kaikille, jotka olette isiä: te saatatte menestyä kaikilla muilla elämän osa-alueilla, mutta jos epäonnistutte isänä, silloin *te olette Jumalan silmissä epäonnistunut elämässä.*

Efesolaiskirjeessä 6:4 Paavali tiivistää isän päävastuut yhteen jakeeseen: ”Isät, älkää yllyttäkö poikianne vihaan vaan kasvattakaa heidät harjoittelemalla ja opettamalla heidät Herran tielle.” Kolossalaiskirjeessä 3:21 Paavali toistaa saman varoituksen: ”Isät, älkää yllyttäkö poikianne...” lisäten ”...etteivät he lannistu.” Äidit, totta kai, ovat läheisesti mukana lasten huolenpidossa ja kasvatuksessa. Kuitenkin päävastuu lepää isän harteilla.

Isällä on kaksi päätehtävää lapsiaan kohtaan: ensimmäinen on *keskustelu* ja toinen *kasvatus*. Järjestyksellä on merkitystä. Jos keskusteluyhteyttä isän ja lapsen välillä ei pidetä avoimena, niin isän kasvatustehtävästä tulee turhauttava kokemus. Ei riitä, että isä antaa ohjeita. Lapsen on oltava halukas myös vastaanottamaan.

Pitääkseen keskusteluyhteyden avoimena isällä on vastassaan kaksi vastakkaista asennetta lapsissaan, joilta heitä pitää suojella: toisella puolella on kapina-asenne ja toisella puolella on lannistuminen. Siksi hänen pitää antaa aikaa ja huomiota jokaiselle lapselle. Hänen täytyy käsitellä jokaista lasta omanlaisena yksilönä. Perheessä ei ole kahta samanlaista lasta. Kuri, joka on hyödyllistä yhdelle, murskaa toisen. Yksi vastaanottaa korjaavan ehdotuksen muodossa, joka vain yllyttää kapinahenkeä toisessa.

Toistuvasti konsultoidessani aikuisia, olen havainnut, että monet heidän ongelmiansa juuret voidaan jäljittää lapsuuteen tilanteeseen, jossa isä – vihaisena, epäoikeudenmukaisesti tai välittämättä asiasta –

on yllyttänyt lapsen kapinaan.

Koti on keskipiste

Nämä isän vastuut eivät ole ainoastaan Uuden Testamentin asioita. Sama periaate löytyy läpi koko Raamatun. Ja vastaavasti kaikissa erityislahjoissa Jumala on määrittänyt, että hengellisen elämän keskus on koti. Deuteronomiassa 11:18-21 puhutaan meille vanhemmille hyvin suoraan näin:

”Painakaa siis nämä minun sanani sydämeenne ja sieluunne... Ja opettakaa ne lapsillenne, niin että puhut niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi, että te ja teidän lapsenne kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannotulla valalla lupasi antaa heille, niin kauan kuin taivas maan yli kaareutuu.”

Herra asettaa meille, vanhemmille, vastuun kotona lasten opettamisessa Herran sanan tuntemiseen ja Herran tiellä kulkemiseen. Tätä vastuuta ei voi siirtää millekään erityiselle uskonnolliselle järjestölle – temppelille, kirkolle tai pyhäkoululle. Eikä sitä myöskään voi siirtää millekään erityiselle ammatinharjoittajalle – papille, saarnaajalle tai pyhäkoulun opettajalle. Vanhempina meidän tehtävämme kotona on ohjata lapsemme Jumalan sanan ja tapojen tuntemiseen.

Siinä ei ole kysymys ”perhealttarin” pystyttämisestä tai ”perheen hartaushetken” pitämisestä. Ollakseen tehokasta hengellisen ohjeistuksen ja kurin on oltava jatkuvaa. Jumala sanoo: ”...maate pannessasi ja ylös noustessasi.” Se kattaa kaikki valveillaolotuntisi. On meidän työmme yhdistää Jumalan sanan opetukset kaikkiin perhe-elämämme päivittäisiin toimiin.

Wheatonin collegen ainutlaatuinen rehtori, tri. V. Raymond Edman, sanoi kerran: ”Tarkastellessani sitä tapaa, jolla kasvatin lapseni, jos minun pitäisi tehdä se uudestaan nyt, käyttäisin enemmän aikaa heidän kanssaan yksinkertaisissa ei-uskonnollisissa askareissa.” Hän havaitsi, että aikuisena he muistivat parhaiten ei-informatiiviset hetket, kun vain oltiin yhdessä. Todellista yhteyttä lapsiin ei muodosteta viidessä minuutissa. Usein tärkeimmät asiat tulee kerrotuksi lapsille silloin, kun sitä itse vähiten osaa odottaa – arkipäivän tilanteessa tai suunnittelematta. Jos arkipäivän kohtaamista ei ole, näitä asioita ei tule koskaan kerrottua.

Taivas maan päällä

Miettiessäni King James -Raamatun jakeita Deuteronomiassa 11:18-21 ja sen sanomaa, huomioni kiinnittyi lopuksi lauseeseen: ”...niin kauan kuin taivas maan yli kaareutuu.” Englanniksi sama: ”...as the days of heaven upon the earth.” Kuulemme usein ihmisten puhuvan äärimmäiseen tapaan ”taivaasta maan päällä”, mutta minun täytyy tunnustaa, että en tiennyt tuon lauseen tulevan Raamatusta. Olin vielä yllättyneempi, että se on siellä, jotta sitä sovelletaan Jumalan ihmisten kotielämässä. Kuinka monesta kristitystä kodista tänä päivänä voidaan sanoa ”taivas maan päällä”?

Ja kuitenkin se on todellinen Jumalan tarkoitus. Hän haluaa jokaisen kodin olevan elävä esimerkki taivaan luonteesta maan päällä, missä näkyy ajassa ikuinen rakkaussuhde Isä Jumalan, Pojan ja Pyhän Hengen välillä.

Me usein oletamme, että kotielämä alkoi ihmisrodun myötä, mutta se ei ole niin. Jeesus sanoo (Joh. 14:2): ”Isäni talossa on monta huonetta.” *Talolla* on kirjoituksissa syvempi merkitys kuin käsin-kosketeltava rakennus. Sitä käytetään kuvaamaan koko perhettä, jonka päänä toimii perheen isä. Kyse ei ole vain muutamasta ihmisestä, jotka asuvat yhdessä saman katon alla. Jumalalla on aina ollut rikkaampi merkitys asialle, sellainen, joka on kytköksissä Jumalan luonteeseen.

Isyys, johtajuus, yhteys

Jumaluuden kolmen henkilön suhteet taivaassa ovat läheiset sisältäen kolme ikuista ominaisuutta. Ne kolme ominaisuutta Jumala haluaa heijastaa maan päällä koteihimme.

Ensimmäinen on *isyys*. Isä Jumala on aina ollut Herramme, Jeesuksen Kristuksen, Isä ja Kristus on aina ollut Jumalan Poika. Efesolaiskirjeessä 3:14-15 Paavali sanoo: ”Tästä syystä minä polvistun Herramme, Jeesuksen Kristuksen, Isän edessä, josta on lähtöisin koko Jumalan perhe sekä taivaassa että maan päällä.”

Kreikankielinen sana on tässä käännetty ”perhe”. Kantasana on *patria*, joka on johdettu sanasta *pater* – tarkoittaen ”isä”. Uusi King James -versio puhuu ”perheestä”, mutta J.B. Phillipsin käännös tulkitsee sen ”isyys”, joka on uskollisempi käännös kreikankieliselle kantasalle. Tämä jae kertoo sen, että Isä Jumala ei ole ainoastaan Kristuksen Isä vaan isyyden käsite kaikkialla maan päällä on johdettu ja perustettu saman kuvion mukaan, joka Isä Jumalalla on taivaassa. Kaikki isyys on heijastusta Isä Jumalan luonteesta.

Toinen ikuinen ominaisuus jumaluudessa on johtajuus. Korinttilaiskirjeessä 11:3 Paavali sanoo: ”Haluan teidän tietävän, että jokaisen miehen pää [tarkoittaa miessukupuolta] on Kristus, jokaisen naisen [vaimon] pää on mies ja *Kristuksen pää on Jumala*. Maailmankaikkeuden järjestyksestä havaitsemme, että Isä Jumalan isyys Kristukseen nähden on ikuinen – se aina ollut niin.

Kolmas jumaluuden ikuinen ominaisuus on *yhteys*. Johanneksen evankeliumissa 1:1 havaitsemme, että Kristus (Sana) on tullut ikuisuudesta ”[kreikkaa pros] [Isä] Jumalan luota”. Kreikankielinen sana tarkoittaa ”jotakin kohtaan” tai ”kasvotusten jotakin kohtaan”. Johannes 1:18 kertoo, että Kristus oli ”Isän rintaa vasten.” Se kuvaa kauniisti molemminpuolista rakkautta ja iloa Isän Jumalan ja Pojan välillä, jota ylläpitää jatkuvasti Pyhä Henki. Itse asiassa joku on kuvaillut Pyhän Hengen olevan ”Isä Jumalan ja Pojan välinen rakkaussuhde.”

Evankeliumin ja Pyhän Hengen kautta Jumala haluaa heijastaa tämän jumalaisen yhteyden elämässämme maan päällä – ja erityisesti kodeissamme. Ensimmäisessä Johanneksen kirjeessä 1:3 apostoli esittelee meille Jumalan kutsun ikuiseen yhteyteen taivaaseen:

”minkä olemme nähneet ja kuulleet [neljä evankeliumia], sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.”

Näemme, että taivas antaa meille ikuisen kuvion perheelle ja että tuossa kuviossa on kolme pääominaisuutta: isyys, johtajuus ja yhteys. Jos kotimme maan päällä halutaan täyttävän Jumalan tarkoituksen ja onnistua siinä, niiden täytyy sisältää nuo kolme ominaisuutta.

Yhteiskunnassamme vaimoon viitataan usein ”kodintekijänä”. Kuitenkin se on totta vain toissijaisesti. Jumalan maailmassa pääasiallinen kodintekijä on isä – koska hän sen tekee, tuli siitä millainen tahansa. Isä on avainasemassa kodin perustamisessa. Juuri isän harteille Jumala on asettanut kodin perustamisen vastuun ja vallan siten, että se täyttää rakastavan Taivaan Isän suunnitelman. Kun mies ottaa oikean aseman, vaimo täyttää omansa miehen rinnalla ”apurina” (Genesis 2:20).

Vallanketju

Alamme näkemään, että mies/vaimo suhteessa on merkitys, joka läpäisee ajan siten, että se on kuva ikuisesta suhteesta Isän ja Kristuksen välillä. 1. Korinttilaiskirjeessä 11:3 näemme, että on olemassa hyvin selvä vallanketju, joka lähtee Jumalasta ja laajenee kotiin saakka. Jumala on Kristuksen pää, Kristus on miehen [aviomies] pää ja mies on naisen [vaimon] pää. Kaikki valta tulee Isältä ja riippuu

oikeasta paikasta vallanketjussa ja joka palautuu takaisin Hänelle. Kristuksella on valtaa, koska hän alistuu Isälle; aviomiehellä on valtaa, koska hän alistuu Kristukselle; vaimolla on valtaa, koska hän alistuu aviomiehelle.

Hyvin viisas roomalainen sadanpäämies, jolla oli sairas palvelija, tuli kerran Jeesuksen luokse pyytämään apua palvelijalleen. Koska hän oli tarkkaillut Jeesuksen elämää ja ihmeitä, hän esitteli itsensä Jeesukselle sanoen: ”Minä olen myös *mies vallan alaisuudessa* ja alaisuudessani on miehiä” (Luukas 7:8). Hän ei sanonut, kuten jotkut olisivat vastaavassa tilanteessa sanoneet: ”Minulla on myös valtaa!” Ei, hän oli havainnut totuuden, että hänellä oli valtaa miehiinsä nähden vain siksi, että hän itse oli vallan *alaisuudessa*. Aivan kuten roomalainen upseeri, hän oli vain yksi linkki vallan ketjussa, joka meni ylös keisariin saakka. Näin ollen kuka tahansa kieltäytyi noudattamasta sadanpäällikön käskyjä, itse asiassa kieltäytyi noudattamasta keisarin käskyjä.

Esitellessään itsensä Jeesukselle sadanpäällikkö sanoi: ”Minä myös olen mies vallan alaisuudessa.” Miksi hän käytti sanaa ”myös”? Koska hän vertasi itseään Jeesukseen. Hän oli havainnut, että sama periaate, joka toimi hänen sotilasorganisaatiossaan, toimi Jeesuksen hengellisessä organisaatiossa. Jeesus oli myös ”mies vallan alaisuudessa”. Aivan kuten sadanpäällikön valta oli riippuvainen hänen suhteestaan keisariin vastaavasti Jeesuksen vallan takana oli Hänen täydellinen alistuminen Isälle. Periaate on sama kaikkialla: *saadaksemme valtaa meidän on oltava vallan alaisuudessa*.

Psalmi 91:1: ”Minä lepään [minä itse asiassa hengitän ja elän sisäänhengittäen puhdistettua taivaan ilmaa] Kaikkein Korkeimman salaisessa paikassa.”

Efesolaiskirje 5:1-2: ”Minä jäljittelen Jumalaa...kaikessa, mitä teen, koska olen Hänen rakas lapsensa. Elän rakkauden täyttämää elämää, seuraten Messiaan esimerkkiä. Hän rakasti minua ja tarjosi uhrina Itsensä minun puolestani, miellyttävänä tuoksuna Jumalalle.”

Juudaksen kirje 1:2: ”Jumala antaa minulle yhä enemmän ja enemmän armoa, rauhaa ja rakkautta.”

Johannes 13:34-35: ”...Kuten Jeesus on minua rakastanut, minua on käsketty rakastamaan toisia. Siitä kaikki tietävät, että olen Hänen opetuslapsensa, jos minulla on rakkautta toisia kohtaan.”

Johannes 15:12: ”Jeesuksen käsky minulle on, että rakastan toisia niin kuin Hän on minua rakastanut.”

Psalmi 71:23: ”Minun huoleni iloitsevat suuresti, kun laulan Sinulle. Ja sieluni [iloihsee suuresti], jonka sinä olet lunastanut.”

Psalmi 16:11: ”Sinä osoitat minulle elämän polun. Sinun läsnäolossasi on täysi ilo. Oikean kätesi puolelta löytyvät ikuiset nautinnot.”

Roomalaiskirje 12:18: ”Jos vain suinkin voin ja minusta riippuu, elän sovussa ja rauhassa kaikkien kanssa.”

Psalmi 119:165: ”Minä noudatan ja rakastan Sinun lakiasi ja saan vahvan rauhan. Mikään ei koskaan loukkaa minua eikä saa minua horjumaan.”

Jesaja 26:3: ”Sinä pidät minut ehdottoman täydellisessä rauhassa, kun mieleni on keskittynyt Sinuun... Minä luotan Sinuun.”

1. Pietarin kirje 3:11: ”Käännän selkäni pahalla ja teen hyvää; Etsin rauhaa ja ponnistelen sitä kohti.”